

11173. 4, 1296. MĀRK. P. 20, 47. निद्रां यातो मम पतिरसौ क्लेशितः कर्म-
डुःखी ÇRNGĀRAT. im ÇKDr.

— उद् in einen unbehaglichen Zustand gerathen: उत्क्लिश्य सुÇR. 1, 331, 21. — caus. in Aufregung versetzen, hinaustreiben: दोषान् 2, 184, 18. 189, 6. 491, 7. — Vgl. उत्क्लिश fgg.

— समुद् in einen unbehaglichen Zustand gerathen: दोषसमुत्क्लिष्ट सुÇR. 2, 348, 18.

— उप s. उपक्लिश.

— परि 1) quälen, plagen: किं परिक्लिश्य सर्वान्वानरान् R. 5, 38, 24.
— 2) 4te Kl. leiden, Qualen empfinden: तव क्लेशार्थं बाले परिक्लिश्या-
मेहे भृशम् R. 5, 25, 32. परिक्लिश्यमान P. 3, 4, 55. निक्लिनैः परिक्लिश्य-
त्नीम् MBu. 3, 578. परिक्लिश्यन्नपि 2288. — परिक्लिष्ट 1) adj. schwer
geplagt, gequält, leidend, Beschwerden empfindend, mitgenommen;
von Personen MBu. 13, 5451. R. 3, 52, 41. 6, 100, 19. अति° 4, 27, 17.
धर्म° 4. दुक्लिन्नेहपरिक्लिष्टात्मनो मम BuAg. P. 3, 22, 8. प्रुश्रूयापरिक्लिष्ट
KATHIS. 4, 21. श्रोगामपरिक्लिष्टाम् (Kuh) JĀG. 1, 208. von Pflanzen:
पल्लवपरिक्लिष्टाः सुपार्श्वे ऽभ्युपयास्यति । सपुष्पाङ्कुरावाप्या नृत्यत्तीव
गिरिर्दुमाः ॥ R. 4, 62, 12. हस्तिहस्तपरिक्लिष्टामाकुली पद्मिनीमिव 5, 21,
15. परिक्लिष्टम् adv. mit einem Gefühl des Unbehagens, ungern: (यद्)
दीयते च परिक्लिष्टं तद्दानं राजसं स्मृतम् BuAg. 17, 21. यो द्यादपरिक्लि-
ष्टमन्नमर्धनं वर्तते । आताप MBu. 3, 108. — 2) n. Qual, Leiden H.an. 4,
302. MED. v. 37 als Erkl. von आदीनव.

— वि, partic. विक्लिष्ट 1) adj. verletzt, zu Schanden gemacht: स त्वं
विक्लिष्टधर्मा च पापवर्मा विगर्हितः R. 4, 17, 15. — 2) n. ein best. Feh-
ler der Aussprache, Zerfahrenheit: (क्वोः) प्रकर्षेण तद् विक्लिष्टमाहुः
RV. PRĀT. 14, 3.

— सम् 1) quetschen: तां संक्लिश्याप्सु प्राविध्यत् ÇAT. Br. 6, 1, 12.
संक्लिष्टयामरुधिरे ब्रणे सुÇR. 2, 6, 17. — 2) quälen, belästigen: तं तु ना-
रुमि संक्लेष्टुन् R. 2, 22, 14.

क्लिष्टवर्त्मन् (क्लिष्ट, partic. von क्लिप्, + व°) n. eine best. Krank-
heit des Augenlids सुÇR. 2, 309, 3.

क्लिष्टि (von क्लिप्) f. 1) Plage, Beschwerde. — 2) Dienst DHAR. im
ÇKDr.

क्लिप्त m. ein best. giftiges Insect सुÇR. 2, 288, 4.

क्लिप्तक n. eine best. Pflanze (Glycyrrhiza glabra?) AK. 2, 4, 3, 28.
क्लिप्तकैर्यवैर्मपिर्वासुताम् Gobu. 2, 1, 7. mit giftiger Wurzel सुÇR. 2, 231,
14. कालक्लिप्तक n. die Indigopflanze (vgl. क्लितिकिका) ÇĀK. GRHJ. 1,
23. Nicht zu bestimmen vermögen wir die Bed. des Wortes in der folg.
Stelle: आत्मनि मन्त्रान्संनमयेदेकक्लिप्तकेन शतितोषाभिरिद्रिः स्नात्वा u. s. w.
ĀÇV. GRHJ. 3, 8.

क्लिप्तिकिका (von क्लितिक) f. die Indigopflanze AK. 2, 4, 3, 13. — Vgl.
अक्लिक्ता.

क्लिप्तनक (क्लिप्तक?) n. eine best. Pflanze, = अतिरसा RĀG. im
ÇKDr. unter dem letzten Worte. Unter अतिसास्या ebend. wird gesagt:
अस्या गुणाः क्लितनकशब्दे (fehlt aber) द्रष्टव्याः.

क्लिप् und क्लिप्, क्लिप्ते und क्लिप्ते (denom. von क्लिप्) sich wie
ein Unvermögender, ein Entmannter benehmen P. 3, 1, 11, VArtt. 3.
Vop. 21, 7. schüchtern —, zaghaft sein Dhātup. 10, 18.

क्लिप्ते und क्लिप्ते (die jüngere Form) Siddh. K. zu P. 3, 1, 11. 1) adj.
subst. (nach den Lexicographen: m. n.) unvermögend; entmannt; Eu-
nuch AK. 2, 6, 1, 39. 3, 4, 22, 215. H. 362. an. 2, 519. MED. b. 3. क्लिप्ते
क्लिप्ते वाकारं वधे वधिं वाकारम् AV. 6, 138, 3. 1. 2. 8, 6, 11. VS. 30, 5, 22.
TS. 2, 3, 1, 7. ÇAT. Br. 1, 4, 3, 19. 12, 7, 2, 12. 14, 9, 2, 12. न मूत्रं फेनिलं य-
स्य विष्टा चाप्सु निमज्जति । मेष्ठोन्मादशुक्राभ्यां मेष्ठश्च nach ÇKDr.,
Dā.: मेष्ठं च) क्लिप्तः क्लिप्तः स उच्यते ॥ KĀT. in Dā. 163. M. 3, 150, 165.
4, 205. 7, 91. 9, 79. 167. 201. 203. JĀG. 1, 223, N. 21, 13. MBu. 3, 11311.
13737. 13, 314. 6728. सुÇR. 1, 34, 21. 134, 12. BuAg. P. 4, 17, 26. क्लिप्तपती
वुयसैरौ Ind. St. 2, 283. — 2) adj. subst. unmännlich, verzagt; feig;
Schwächling, Feigling AK. 3, 4, 22, 215. H. an. MED. (lies: अतिक्रमे). न
प्रूरस्य सखा क्लिप्तः MBu. 1, 5142. कश्चिदात्र निर्वेदादायनः क्लिप्तग्रीवि-
काम् 3, 1276. सेन्द्रान्देवगणान्क्लिप्तानपश्चन्नन्यनदृशन् BuAg. P. 3, 17, 23.
क्लिप्तान्यालपिता MĀK. 137, 25. क्लिप्तवचन Hit. I. 138. वचनमक्लिप्तम्
eine männliche Rede MBu. 3, 15070. R. 1, 28, 1. 2, 21, 34. 32, 60. — 3)
gramm. ein Neutrum, genus neutrum AK. 3, 4, 22, 215. 26, 203. 1, 1, 2,
36. 2, 6, 2, 5. Vop. 3, 5, 83. fgg. 165. 6, 6.

क्लिप्ता (von क्लिप्) f. Unvermögen सुÇR. 1, 366, 8. अक्लिप्ता Männ-
lichkeit, männliches Benehmen RAGH. 8, 83.

क्लिप्तव (wie eben) n. dass. MBu. 2, 1437.

क्लिप्तवृष (क्लिप्त + वृष) adj. Entmannen ähnlich AV. 8, 6, 7.

क्लिप्ता. क्लिप्तायते = क्लिप् Vop. 21, 7.

क्लि. क्लिप्ते Wurzel der Bewegung, zweifelhafte Lesart Dhātup. 22, 60.

क्लिद् (von क्लिद्) m. Feuchtigkeit MBu. 14, 473. 2799. R. 5, 12, 42.
JĀG. 3, 77. सुÇR. 1, 66, 9. 76, 10. 88, 13. 2, 267, 20. ÇĀNTI. 1, 29. RAGH.
7, 24. 13, 32. das Fließen, z. B. einer Wunde सुÇR. 1, 48, 12. 144, 6. 213,
3. 2, 548, 17. Nach Vop. 26, 30 nom. ag.

क्लिदन् (wie eben) m. der Mond Un. 1, 158. — Vgl. क्लिडु.

क्लिदन (wie eben) 1) adj. befeuchtend, feucht machend सुÇR. 1, 76, 19.
151, 9. 153, 17. — 2) m. Pflagma, Schleim (s. वात) ÇABDĀ. im ÇKDr.
eine bes. Art davon (पञ्चप्रकारस्त्रेष्मातर्गतस्त्रेष्मविशेष) SUKHAR. im ÇKDr.
— 3) n. das Befeuchten, Befeuchten, Feuchthalten सुÇR. 2, 36, 13.
BuAg. P. 3, 26, 43.

क्लिदवत् (von क्लिद्) adj. feucht, fließend सुÇR. 2, 8, 18. 46, 14.

क्लिडु (von क्लिद्) m. 1) der Mond Un. 1, 10. TRĪK. 1, 1, 86. H. Ç. 12.
Vgl. क्लिदन्. — 2) eine krankhafte Verbindung der drei Flüssigkeiten im
Körper (संनिपात) UṢĀDIV. im SĀKSHIPTAS. ÇKDr.

क्लिद्य (wie eben) adj. benetzbar: ऋ° BuAg. 2, 24.

क्लिप्, क्लिप्ते sprechen (क्लिप्ते न वृथा वाक्यम् HALI. 93 bei West.);
hindern, stören; verletzen Dhātup. 16, 6. — Vgl. क्लिप्.

क्लिश (von क्लिप्) m. Schmerz, Leiden, Beschwerde AK. 3, 3, 29. H. 319.
an. 2, 546. MED. Ç. 4. ÇYETĀÇV. Up. 1, 11. यं मातापितरौ क्लिशं सहेते संभवे
नृणाम् M. 2, 227. यो बन्धनवधक्लेशान्प्राणिनां न चिकीर्षति 5, 46. काय-
क्लेशः M. 4, 92. BuAg. 18, 8. R. 2, 28, 23. — M. 12, 80. JĀG. 3, 63. Hip.
1, 44. BRĀHMAN. 3, 18. BuAg. 12, 5. MBu. 3, 56. 577. 13, 2260. R. 2, 106, 20.
3, 42, 21. ÇĀNTI. 2, 11. PĀKĀT. I. 432. V. 28. 33, 24. 93, 16. 231, 9. Hit.
I. 148. 176. BuAg. P. 1, 10, 6. क्लेशकारिन् PĀKĀT. I. 333. ऽसक् सुÇR. 1,
6, 10. 2, 177, 12. ऽक्षम 1, 334, 7. अक्लेशेन शरीरस्य कुर्वते धनतंचयम् M.